

Sygnatura akt VI Ka 1096/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 stycznia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Dariusz Prażmowski

Sędziowie: Marcin Schoenborn (spr.)

Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Marka Kasieczki Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2020 r.

sprawy **L. D. (D.)** ur. (...) w G.

syna W. i G.

oskarżonego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 września 2019 r. sygnatura akt IX K 1113/17

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1096/19		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA				

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 16 września 2019 r. sygn. akt IX K 1113/17		
0.1.Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
0.1.Granice zaskarżenia		
0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
o.o.1.Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.1.Ustalenie faktów			

<i>o.o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
<i>o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
<i>o.1.Ocena dowodów</i>				
<i>o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>rażąca niewspółmierność kary poprzez orzeczenie za przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności przy przecenieniu ustalonych przez sąd okoliczności obciążających i nie uwzględnieniu w dostatecznym stopniu ustalonych okoliczności łagodzących, przez wszystkim działania oskarżonego w ramach swoiście pojmowanego kontratypu prawa do obrony oraz dolegliwości orzeczonej kary na skutek niemożności jej warunkowego zawieszenia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą (zasłużoną).</p> <p>Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest więc spełniona wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (zob. wyrok SN z dnia 22 października 2007 r., <u>SNO 75/07</u>, LEX nr 569073; wyrok SN z dnia 26 czerwca 2006 r., <u>SNO 28/06</u>, LEX nr 568924; wyrok SN z dnia 30 czerwca 2009 r., <u>WA 19/09</u>,</p>		

OSNwSK 2009, poz. 1255; wyrok SN z dnia z 11 kwietnia 1985 r., V KRN 178/85, OSNKW 1985/7-8, poz. 60). Niczego takiego nie sposób stwierdzić w odniesieniu do wymierzonej oskarżonemu kary. Przypisane mu przestępstwo zagrożone jest karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Tak więc Sąd Rejonowy i tak wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności bliską dolnej granicy ustawowego zagrożenia tego rodzaju karą. Co prawda uwzględniając art. 37a kk potencjalnie wymierzonymi mogłyby być zamiast kary pozbawienia wolności grzywna w ilości od 10 do 540 stawek dziennych albo kara ograniczenia wolności od 1 miesiąca do lat 2. Cele kary jednak na to ewidentnie nie pozwalały, co zdawał się też dostrzegać apelujący. Bagatelizował również skarżący wagę czynu przypisanego oskarżonemu, jak też przestępstw, za

które był uprzednio karany. Nie można więc zapominać, że oskarżony nakłonił znajomego R. S. do złożenia fałszywych zeznań przed sądem, chcąc w ten sposób samemu uniknąć odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo z art. 244 kk, nie będące pierwszym takim przestępstwem w jego dorobku, tylko którymś z kolejnych, nie licząc również przestępstw z art. 178a kk, czy z art. 190 § 1 kk. Działanie oskarżonego okazało się wprawdzie nieskutecznym o tyle, że nie uchroniło go przed skazaniem za czyn z art. 244 kk, nie mniej przysporzyło kłopotów R. S.. Złożył bowiem fałszywe zeznania zgodne z oczekiwaniem oskarżonego i został za to pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Nieporozumieniem jest twierdzenie, że oskarżony nakłaniając do złożenia fałszywych zeznań działał w ramach swoiście pojmowanego kontratypu prawa do obrony. Oskarżony oczywiście może bezkarnie kłamać,

ale jego działania nie mogą szkodzić innym. Prawo do obrony, o którym stanowi art. 6 kpk, zapewniające oskarżonemu swobodę wypowiedzi co do zarzuconego mu czynu zabronionego, chroniące zarazem przed poniesieniem odpowiedzialności karnej z powodu ich treści, nie legalizuje innych zachowań oskarżonego o znamionach czynu zabronionego, choćby zmierzały one do uniknięcia bądź złagodzenia odpowiedzialności za czyn zarzucony (zob. wyrok SN z dnia 9 lutego 2004 r., V KK 194/03, OSNKW 2004/4/42).

Świadome sprowadzenie kłopotów na R. S. w imię własnych doraźnych interesów nigdy nie mogłoby zostać poczytane jako działanie zgodne z prawem, a wręcz przeciwnie. Tym samym nie mogło być pojmowanym jako dopuszczalna forma realizacji prawa do obrony. Poza tym oskarżony musiał zdawać sobie sprawę, iż fałszywe zeznania R. S.

wcale nie musiały
poprawić jego
położenia. Były
przecież zeznania
policjantów, którzy
w oskarżonym bez
cienia wątpliwości
rozpoznali
kierującego
pojazdem. Stąd
musiał się
orientować, że
stawia R. S. w
trudnym położeniu,
które może się
dla niego skończyć
pociągnięciem do
odpowiedzialności
karnej za składanie
fałszywych zeznań.
Oskarżony był zaś
dotychczas
wielokrotnie karany.
Rodzaj przypisanych
mu przestępstw
wskazuje, iż z
łatwością popadał w
konflikty z prawem,
nie szanował, wręcz
lekcewał
orzeczenia sądowe.
Doświadczony
kolejnymi
skazaniami dalej
popelniał
przestępstwa,
orzekane wobec
niego kary
wolnościowe, w tym
krótkoterminowe
kary pozbawienia
wolnościowe z
warunkowym
zawieszeniem ich
wykonania, nie
wpłynęły na zmianę
jego postępowania.
Poza tym w
niniejszym
postępowaniu

przypisane zostało mu przestępstwo najsurowiej zagrożone z wszystkich, za które został dotychczas skazany, a obrońca oczekiwał wymierzenia kary pozbawienia wolności w zasadzie niewiele różniącej się od tych wcześniej orzekanych kar tego samego rodzaju. Oskarżony najzwyczajniej nie zasłużył na premię w postaci kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Nie byłaby to kara realizująca cele kary, tak zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zarówno wobec oskarżonego, jak i potencjalnych jego naśladowców, musiał pójść sygnał, iż nie mogą być pobłażanymi poważne konflikty z prawem, a powrotność do przestępstwa musi się spotkać z przykładową reakcją. Nieporozumieniem jest wskazywanie, że w ramach odbytej kary za przestępstwo

<p>z art. 244 kk wobec oskarżonego osiągniętymi zostały w dużej mierze cele, jakie ma spełnić kara za przestępstwo przypisane w niniejszym postępowaniu. Zastosowanie dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary wykluczało zgodnie z art. 69 § 1 kk uprzednie skazanie oskarżonego na karę pozbawienia wolności. Zresztą i tak nie sposób byłoby wysnuć względem oskarżonego pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do 6 miesięcy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wymierzona oskarżonemu kara 1</p>			

<p>roku bezwzględnie pozbawienia wolności nie była karą rażąco niewspółmiernie surową, toteż zgodnie z art. 438 pkt 4 kpk nie było podstaw do ingerencji w treść rozstrzygnięcia o karze w zaskarżonym wyroku.</p>		
<p>1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>1.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>z punktu 5 - uznanie oskarżonego winnym popełnienia przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk polegającego</p>		

na tym, że w nieustalonym dniu w okresie listopad/ grudzień 2016 r. chcąc aby R. S. składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w sprawie III K 1187/16 przeciwko Ł. D. oskarżonemu o czyn z art. 244 kk, będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań zeznał nieprawdę na okoliczność tego, że kierował w dniu 14 października 2016 r. w okolicy 20:00 ulicami (...)oraz (...)w G. motorowerem Z. o nr rej. (...), nakłonił go do tego

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

W świetle niekwestionowanych poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych prawidłowo oskarżonemu przypisano popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk. Ponadto nie stwierdzono takich uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu,

niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 435 kpk, art. 439 § 1 kpk, art. 440 kpk, art. 455 kpk).			
5.1.2.	Przedmiot utrzymania w mocy		
z punktu 5 - wymierzenie oskarżonemu za przypisane przestępstwo na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 233 § 1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Rozstrzygnięcie o karze nie było dotknięte podniesionym w apelacji uchybieniem.			
5.1.3.	Przedmiot utrzymania w mocy		
z punktu 6 - obciążenie oskarżonego na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk wydatkami postępowania w kwocie 50 złotych oraz wymierzenie mu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca			

1973 r. o opłatach w sprawach karnych opłaty w wysokości 180 złotych.			
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy			
Bez zastrzeżeń, poza tym nie kwestionowane.			
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiążle o powodach zmiany			
0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości			
Zwięźle o powodach uchylenia				
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania				
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
1.Koszty Procesu				

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	<p>Zasadą wynikającą z art. 636 § 1 kpk jest, że w przypadku nieuwzględnienia środka odwoławczego koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi ten, kto wniósł tenże środek.</p> <p>Jednocześnie Sąd Okręgowy nie doszukał się podstaw do zwolnienia oskarżonego choćby w części od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego po myśli art. 624 § 1 kpk. Sąd został on obciążony wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w tej fazie procesu ograniczającymi się ryczałtu za doręczenia pism wynoszącego 20 złotych oraz opłatą za II instancję w wysokości należnej od kary 1 roku pozbawienia wolności, a określonej zgodnie z art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o</p>		

	opłatach w sprawach karnych na kwotę 180 złotych.		
1.PODPIS			

0.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego Ł. D.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wymierzenie oskarżonemu za przypisane przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana